REVISTĂ LUNARĂ DE GÂND CREȘTIN ANUL I

Revista Renovatio

Nr. 8

August 2026

Jumătate din an a trecut....! · Florin Ianovici
Izbăvirea va veni · Florin Ianovici
Dumnezeu are ultimul cuvânt · Florin Ianovici
Știu acum ...! · Florin Ianovici
Credința trăită · Florin Ianovici
Hagi din Munteni · Florin Ianovici
Iubesc diminețile · Florin Ianovici
Oamenii nu pot șterge ce a scris Dumnezeu · Florin Ianovici
Sunt tot cu Tine · Florin Ianovici

Editor: Asociația Creștină Renovatio · număr retrospectiv, alcătuit la 2 noiembrie 2026

București, 2026 · misiunearenovatio.ro/revista/

SUMAR

1. Jumătate din an a trecut....!

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/jumatate-din-an-a-trecut/

2. Izbăvirea va veni

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/izbavirea-va-veni/

3. Dumnezeu are ultimul cuvânt

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/dumnezeu-are-ultimul-cuvant/

4. Știu acum ...!

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/stiu-acum/

5. Credința trăită

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/credinta-traita/

6. Hagi din Munteni

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/hagi-din-munteni/

7. Iubesc dimineții le

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/iubesc-diminetile/

8. Oamenii nu pot șterge ce a scris Dumnezeu

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/oamenii-nu-pot-sterge-ce-a-scris-dumnezeu/

9. Sunt tot cu Tine

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/sunt-tot-cu-tine/

EDITORIAL · 1 CRONICI 29:11

Jumătate din an a trecut....!

Florin Ianovici

Începând cu ziua de astăzi, 1 august, am intrat în a doua jumătate a anului 2026. Jumătate de an a trecut deja.

Poate chiar mai mult de atât. Pentru unii dintre noi nu a mai rămas jumătate de viață, ci mai puțin. Nu știm niciunul dintre noi cât mai avem. Știm doar ce am lăsat în urmă.

Zile încărcate cu bucurii, cu tristeți, cu biruințe și eșecuri.

M-am oprit de dimineață cu rugăciunea lui Davis în inimă și pe buze:

1 Cronici 29:11 – „Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreţia, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău! A Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalţi ca un stăpân mai presus de orice!” 1 Cronici 29:12 – „De la Tine vin bogăţia și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta sunt tăria și puterea și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.” 1 Cronici 29:13 – „Acum, Dumnezeul nostru, Te lăudăm și preamărim Numele Tău cel slăvit.” 1 Cronici 29:14 – „Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ţi aducem daruri de bunăvoie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ţi aducem.”

Nimic bun din ceea ce avem nu este meritul nostru, ci îndurarea lui Dumnezeu. De aceea drept este să îl lăudăm pe Dumnezeu.

Mâine, în cele mai multe dintre biserici, este Cina Domnului. Hai să venim și să ne smerim sufletele înaintea lui Dumnezeu și să cerem înțelepciune și tărie în a face voia lui Dumnezeu.

Să îndreptăm ceea ce avem de îndreptat.

Să renunțăm la ceea ce nu place lui Dumnezeu.

Să facem ceea ce a rămas nefăcut din voia Sa.

Să investim cu înțelepciune în comori veșnice.

Să iertăm pe cei ce ne-au făcut rău.

Să iubim așa cum iubește Dumnezeu.

Mulțumim, Doamne, pentru această jumătate de an. Dă-ne putere și chibzuința de a trăi frumos această jumătate de an care a rămas.

EDITORIAL · DEUTERONOM 7:19

Izbăvirea va veni

Florin Ianovici

De când există lunea, nu a fost nicio zi în care lumina să nu risipească întunericul. În fiecare zi zorii au străpuns întunericul, iar soarele a luat cerul și pământul în stăpânire.

Un om al lui Dumnezeu, era atât de încercat, de îndurerat încât a strigat să se prefacă ziua în întuneric și să nu mai vadă genele zorilor zilei. Poate că și tu te simți copleșit de valurile acestor încercări mari și nu mai vezi nicio luminiță de izbăvire.

Fiecare cuvânt auzit ți se pare searbăd, iar viața are gust de cenușă. Ești atât de derutat încât nici nu mai știi ce să crezi. Normalitatea este o ancoră a minții și a sufletului, iar când furtuna încercări se abate, nu mai poți ține direcția. Te simți scos de pe traseu.

Te rog să înțelegi că sunt mulți sabotori care doresc să te scoată de pe calea pe care ai apucat. Nu le place că te-ai înscris în cursa care are ca premiu cununa cerească. Tare mult ar vrea cel rău să guști acum din fructul întins de el:

Fructul amărăciunii.

Fructul autocompătimirii.

Fructul compromisului.

Fructul învinuirii.

Înainte ca lumina zilei să se răspândească, o altă lumină, cea a Cuvântului mi-a inundat sufletul și mintea. De aceea scriu acum. De aceea am încredere că acest Cuvânt va ajunge la tine: „adu-ţi aminte de marile încercări pe care ţi le-au văzut ochii, de minunile și semnele, de mâna tare și de braţul întins cu care te-a scos Domnul Dumnezeul tău.” Deuteronomul 7:19

Eu nu știu de ce se întâmplă atâtea rele. Nu știu nici cum se vor rezolva. Nu știu nici cât va dura și nici cât de greu va fi. Dar știu că mă pot încrede în Dumnezeul care este în controlul tuturor lucrurilor. Ai văzut mâna lui Dumnezeu lucrând de atâtea ori. Ai trecut prin încercări foarte grele și Dumnezeu nu te-a lăsat de izbeliște. Nu o va face nici acum.

Să știi că așa cum lumina zilei a biruit întunericul, la fel necazul tău nu va dăinui, iar mâna bună a lui Dumnezeu va lucra pentru tine. Păzește dar o singură lumină ca să nu se stingă: lumina neprihănirii tale. Lumina aceasta să meargă crescând până la miezul zilei. De lumina izbăvirii tale, se ocupă Dumnezeu.

Nu uita versurile cântării: „va fi o dimineață...când ne vom ridica!”

Așa să ne ajute Dumnezeu.

GÂND

Dumnezeu are ultimul cuvânt

Florin Ianovici

Dumnezeu nu se grăbește niciodată să-i contrazică pe oamenii care suferă.

De ce?

Pentru că durerea spune lucruri pe care inima sănătoasă nu le-ar rosti niciodată.

Durerea cere timp. Nu încerca scurtături, ci dă-i inimii timp să verse toate lacrimile de care are nevoie. Bocitul are vremea lui...!

Nu polei durerea. Nu o ascunde sub bravuri inutile. Înfrunt-o, luptă cu ea, dar niciodată să nu o ignori, să nu o negi.

Știu că este greu de înțeles, dar totuși am să îți spun: nu risipi durerea, ci las-o să lucreze, las-o să te lucreze.

Nu lăsa niciodată durerea să îți rescrie drumul. Dacă ești pe Cale, înfruntă durerea cu adevăr: Dumnezeu are ultimul cuvânt, de aceea nu mă voi întrista ca unul care nu are nădejde.

Domnul să mângâie orice inimă.

EDITORIAL

Știu acum ...!

Florin Ianovici

De când ai deschis ochii în această dimineață, au apărut întrebările:

- Cum va fi?

- Cum o scot la capăt?

- Cu ce voi face față?

Cu cât stărui mai mult asuprea acestor întrebări, cu atât mai mult te condamni la neputință și resemnare. Pe alocuri, te simți descurajat. Sunt multe lucrurile pe care nu le știi. Îți amintești de Moise? Era descurajat și derutat în fața vieții. Dumnezeu îi spusese să conducă poporul. Acum Moise, obosit, Îi spune: „nu știu nici direcția, nu am pe nimeni lângă mine, nu am nici resursele necesare...!"

Vezi? Nu ești primul care se izbește de aceste valuri ale necunoscutului. Și alții au suferit la fel ca tine. Dacă un om ca Moise a fost copleșit de nesiguranță, atunci tu de ce te-ai învinovăți atât de tare?

Nu îți ajută cu nimic să rămâi blocat în ce nu știi, dar te poate ajuta cu adevărat să îți amintești ce știi.

Hai să ne reamintim împreună ce știm.

Știi că Dumnezeu poate totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Lui. Nu te alia cu neputința, ci du la picioarele lui Dumnezeu toate cererile tale. Aruncă asupra Lui toate îngrijorările Tale și El însuși îți va purta de grijă.

Știi că Dumnezeu Se îndură de cine vrea să se îndure și are milă de cine vrea să aibă milă. Te sperie gândul că nu ești vrednic de Dumnezeu și te gândești că nu meriți ajutorul Lui. Dar știi deja că nimic bun nu locuiește în tine și că doar prin harul lui Dumnezeu ne putem ridica.

Mulți au aruncat cu coada ochiului spre tine și deja ei știu ei ce meriți și ce nu meriți de la Dumnezeu. Lasă-i în plata Domnului. Tu ancorează-te în ceea ce știi: soarta omului nu stă în puterea sa, ci în bunăvoința și îndurarea Lui Dumnezeu. Ai încredere în dragostea lui Dumnezeu pentru tine.

Știi că Răscumpărătorul tău este viu și că numai Domnul îți scapă viața din mâna vrăjmașului.

Nu te teme de om.

Nu te teme de greutățile ce te asaltează.

Nu te teme că ești singur.

Fă din Dumnezeu bucuria și veselia Ta și cântă laude Celui Preaînalt.

Știi deja că, în momentele grele, numai Dumnezeu a stat lângă tine. Nu privi la dezamăgirea că ai fost părăsit de oameni, ci la bucuria că Dumnezeu a rămas lângă tine. În fond cine are cu adevărat puterea să schimbe lucrurile și să aducă biruință? Omul sau Dumnezeu?

Știi deja că adevărata luptă nu este aceea de a-ți face loc în viață prin efortul, puterea și talentul tău. Adevărata luptă este să păstrezi curăția gândurilor și o inimă bună. Înțeleg că viața, cu suișurile și coborâșurile ei, te poate deruta. Dar te rog să nu te lași abătut de la ceea ce contează cu adevărat: să fii pe plac lui Dumnezeu.

Tu știi că Dumnezeu scapă pe unsul Lui. Ca atare, lipește-ți tare inima de Domnul.

Biruință să avem!

GÂND · PSALMUL 131:2

Credința trăită

Florin Ianovici

Omul care trăiește credința este cel care se bucură, pur și simplu, de Dumnezeul mântuirii lui.

Fără să fie ostentativ sau demonstrativ.

Fără să dea mereu replici la tot ce se întâmplă în jur.

Fără să creeze drame, fără să devină dramatic.

Fără să vadă peste tot scenarii.

Fără să se victimizeze la tot pasul.

Fără să împopoțoneze viața cu etalări ieftine de lucruri scumpe.

Cel care trăiește credința respiră, se mișcă și acționează cu mulțumire în suflet, fără să facă din aplauzele semenilor combustibilul înaintării lui.

Dacă avem nevoie de ceva în aceste zile, avem nevoie de discreție și liniște, așa cum spunea psalmistul:

„Dimpotrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit ca un copil înțărcat care stă lângă mama sa; da, sufletul meu este ca un copil înțărcat.”

Psalmul 131:2

Totul este mult prea gălăgios. Nevoia de atenție a transformat creștinismul într-o piață plină de tarabe pestrițe, unde fiecare caută să-și vândă marfa, ca să nu spun imaginea.

Dacă poți fi tăcut, liniștit, departe de ochii tuturor, dar cu bucuria că te vede și te știe Dumnezeu, atunci să știi că trăiești credința.

Să avem un sfârșit de săptămână plin de pace, bucurie și alipire de Dumnezeu.

EDITORIAL

Hagi din Munteni

Florin Ianovici

Duminica m-a găsit pe drumuri. După o noapte aproape albă căreia i-a fost furată tihna de la bubuitul boxelor petrecăreților, m-am așternut la drum. Soarele m-a învăluit blând și totul în jur părea poleit cu aur. Lumina scălda drumul care se întindea cuminte sub privirea mea obosită.

Am ajuns în Munteni. Totul părea că abia se trezise. Cortul pe care îl cunoșteam deja, adăpostea frații și surorile care se grăbiseră la închinare. Cu fiecare minut, curgeau oameni care au umplut cortul. Fratele Cinoi se închina. Mereu am crezut că el cântă cu inima, nu cu glasul. Simțeai că fiecare vers este rupt dintr-o inimă care iubește...!

Deodată, în cortul deja plin, s-a făcut o mișcare. Un grup mare de oameni s-a oprit la intrare și așteptа. Un freamăt i-a cuprins pe cei prezenți. Se auzeau șoapte timide: Hagi, Hagi...!

Un tânăr îmbrăcat la costum mergea încetișor spre altar. Era Hagi. Hagi de la Munteni – foto -. M-a luat în brațe și i-am auzit suspinul. El este minunea de la Munteni. O liniște plină de respect și așteptare sfântă a coborât peste cort. O fetiță a țâșnit și s-a ghemuit în brațele lui. Lacrimile au început să curgă. Glasul unei prorocii s-a înălțat sfâșietor: „rugăciunile voastre le-am ascultat și i-am prelungit viața. Am lucrat, spune Domnul, ca voi să vă întoarceți cu sufletul spre Mine.”

Cu microfonul în mâniile acoperite de mănuși, a început să mărturisească:

„știți, că am căzut de pe acoperiș cu canistra de benzină și am luat foc. 85 la sută din trup a fost ars. Mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a ferit fața. Când ardeam am știut că Dumnezeu nu a îngăduit ca flăcările să îmi cuprindă chipul. Chiar dacă fața era neagră de la foc, ea a rămas neatinsă. Doctorii nu mi-au dat nicio șansă. Timp de 4 luni am stat la terapie intensivă. Operații după operații și rugăciuni după rugăciuni. Fiind în comă un înger m-a dus într-un salon de așteptare. Mulți oameni erau acolo...! Am început să zbor cu îngerul și veneam aici, la Munteni, ca să luăm oameni și să îi ducem în cer. Au venit mulți de aici. Îmi amintesc pe doi dintre ei....”.

Da, Dumnezeu a fost ieri, la cort, la Munteni. Am luat microfonul după ce Hagi a încheiat mărturia. Nu mai era loc de predică. Duhul Sfânt era acolo. Am chemat oamenii la mântuire. 10 au venit la altar. Lacrimi, bucurie, căință și iertare. Cerul se unise cu pământul.

Acum...!

Știu că dimineața aceasta este departe de ce ți-ai dorit. Poate e departe de ceea ce meriți. Te înțeleg, chiar te înțeleg. Ai așteptat altceva de la viață. Nu ești singurul. Dar iată ce simte sufletul meu să îți spună:

Cerul are un dor.

Cerul are o așteptare.

Cerul are o chemare.

Tot ce este acolo strigă: haideți, veniți acasă voi cei trudiți și împovărați. Haideți în odihna Tatălui vostru.

Desprinde-ți privirea de la acest pământ bătătorit de rele și trăiește pentru cer. Tot ce faci, fă așa încât cineva drag, cineva cunoscut sau mai puțin știut să ia calea cerului. Deschide-le ochii și trăiește ca unul care nu lasă glasul pământului să îi umple hambarele, ci ca unul care aude glasul Duhului Sfânt care îndeamnă să mărturisim pe Hristos.

Ziua de azi este darul lui Dumnezeu. Una în care ești ambasadorul unei Împărății veșnice. O zi în care Dumnezeu îți spune: vrei să fii solul mântuirii mele? Vrei să mărturisești îndurările Mele și calea spre Mine?

Copiii tăi, casa ta, cel de lângă tine, vecinii și colegii tăi au nevoie de tine. De rugăciunea ta, de cuvintele tale, de grija ta. Vrei pentru încă o zi să fii lumina lumii și sarea pământului?

Îmbracă-ne, Tată, cu putere de sus!

EDITORIAL

Iubesc dimineţile

Florin Ianovici

Iubesc dimineţile. De ce?

Pentru că nicio dimineaţă nu vine fără să fi biruit întunericul.

Lumina nu ocoleşte noaptea, ci o învinge mereu şi mereu. Când păşeşti azi peste pragul dimineţii să îţi aminteşti că niciodată întunericul nu a biruit lumina, dar şi că lumina nu a venit fără luptă. Noaptea poate părea stăpână pentru câteva ceasuri, însă nu poate împiedica răsăritul.

De aceea iubesc dimineţile: pentru că ele îmi spun că nicio noapte nu are ultimul cuvânt.

Pentru că bunătăţile şi îndurările lui Dumnezeu s-au înnoit.

Poate că pentru tine dimineaţa acesta este grea. Poate că deschizi ochii şi, înainte să vezi lumina de la fereastră, îţi vezi necazurile. Poate că te trezeşti obosit, deşi ai dormit. Poate că ziua care începe nu îţi aduce entuziasm, ci întrebări, griji şi poveri pe care le cunoşti prea bine.

Dar dacă ai deschis ochii în această dimineaţă, înseamnă că Dumnezeu ţi-a întins deja mâna Sa. Respiri. Eşti aici. Ai primit încă o zi.

Poate că nu poţi schimba ceea ce ai făcut ieri, dar astăzi poţi face ceea ce ieri ai amânat. Poţi începe din nou.

Poţi face un pas, chiar dacă încă nu poţi parcurge întregul drum.

Pentru că ele au fost, de la început, însoţite de cântec.

Dumnezeu îi vorbeşte lui Iov despre vremea când „stelele dimineţii izbucneau în cântări de bucurie şi când toţi fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie”. Înainte ca omul să-şi fi cântat tristeţea, creaţia cânta bucuria lui Dumnezeu.

E dimineaţa când putem să ne rearmonizăm inima cu cerul. Peste noapte, grijile ne pot dezacorda sufletul. Frica trage într-o parte, durerea în alta, iar dezamăgirea ne face să uităm cântecul. De aceea, dimineaţa trebuie să ne întoarcem spre Dumnezeu şi să ne acordăm din nou inima după glasul Lui.

Pentru că în ele este „straja dimineţii”.

Există un Dumnezeu care nu adoarme când noi suntem prea obosiţi ca să mai veghem. Există un Dumnezeu care ne păzeşte chiar şi atunci când noi nu mai avem puterea să ne păzim singuri.

Dumnezeu nici nu doarme, nici nu dormitează. El veghează asupra paşilor tăi şi te ocroteşte.

Pentru că vestesc speranța învierii

Într-o dimineață, foarte devreme, niște femei au venit la un mormânt crezând că totul se terminase. Veneau să plângă un mort și au găsit piatra răsturnată. Credeau că se îndreaptă spre locul ultimei despărțiri, dar mergeau spre locul în care avea să li se vestească Învierea.

Cea mai mare speranță a lumii a răsărit într-o dimineață.

De aceea, dimineața nu este doar începutul unei zile, ci o mărturie că moartea nu are ultimul cuvânt, că pietrele pot fi răsturnate și că Dumnezeu poate face să înceapă viața chiar în locul în care noi credeam că totul s-a sfârșit.

Pentru că în pragul lor stă Isus.

Dimineață, Isus stătea pe țărm și îi aștepta pe ucenicii care trudiseră toată noaptea fără să prindă nimic. Erau obosiți. Erau dezamăgiți. Se întorceau cu mrejele goale.

Dar pe țărm îi aștepta Hristos.

Focul era aprins, pâinea era acolo, iar peștele era pregătit. Înainte ca ei să ajungă la mal, El Se îngrijise de masa lor. Înainte ca ei să-I povestească noaptea nereușită, El le pregătise dimineața.

Poate că și tu vii după o noapte în care n-ai prins nimic. Ai muncit și nu ai reușit. Ai încercat și nu s-a legat nimic. Ai tras mrejele și le-ai găsit goale. Dar nu socoti că o noapte fără rezultate înseamnă o viață fără rost.

Calcă cu încredere în ziua de azi. Dumnezeu a pregătit deja resursele.

Iubesc dimineții pentru că Isus este „Luceafărul de dimineață".

El este lumina care vestește sfârșitul nopții. Înainte de a începe ziua, Îl pot vedea pe El. Înainte să am toate răspunsurile, Îl am pe Hristos.

Dimineața nu este goală. Nu este părăsită. Nu este lăsată la voia întâmplării. Dimineața are deja pe Cineva care o conduce.

De aceea iubesc dimineții.

Le iubesc nu pentru că toate dimineții mele au fost ușoare, ci pentru că Dumnezeu a fost credincios în toate. Nu pentru că în fiecare dimineață m-am trezit puternic, ci pentru că în fiecare dimineață am descoperit că puterea Lui nu slăbise. Nu pentru că toate nopțile au fost scurte, ci pentru că niciuna dintre ele nu a putut opri lumina.

Dacă dimineața aceasta te găsește obosit, nu-ți cere să fii puternic înainte de a te așeza în mâinile lui Dumnezeu.

Deschide fereastra. Respiră. Privește lumina. Mulțumește-I pentru încă o zi.

Și amintește-ți: întunericul nu este veșnic.

Biruință să avem.

EDITORIAL · APOCALIPSA 3:5

Oamenii nu pot șterge ce a scris Dumnezeu

Florin Ianovici

Angelica Rozeanu este un nume necunoscut românilor deși este cea mai titrată sportivă a României din toate timpurile.

Ea a câștigat 17 titluri mondiale la tenis de masă dintre care 6 titluri mondiale consecutive la simplu, - Budapesta, Viena, Bombay, București, Londra și Utrecht – confirmat ca un record de către Guinness World Record.

A adus României o glorie pe care puțini sportivi au atins-o. Însă într-un val de antisemitism mascat sub directive secrete, statul comunist i-a confiscat abuziv funcțiile sportive, a umilit-o public în ședințe interminabile și i-a interzis treptat accesul la competițiile internaționale. Gloria pe care o adusese țării sale nu a mai valorat absolut nimic în fața dosarului de cadre, pătat de ideologia momentului. Partidul avea nevoie de eroi cu un arbore genealogic considerat „sănătos” de noii dictatori.

După plecarea ei în Israel, în 1960, regimul comunist i-a împins numele în uitare, fiind șters din toate arhivele pentru vina de a fi fost evreică.

Cât de ușor pot trece oamenii de la aplauze la tăcere. Cât de repede pot uita binele primit atunci când nu le mai convine omul care l-a făcut.

Poate că nu ai câștigat medalii, dar ai purtat poveri. Ai crescut oameni, ai deschis uși, ai rămas lângă cineva când ceilalți plecaseră. Iar astăzi, când cei ajutați de către tine, povestesc, numele tău lipsește. Cei pe care i-ai ajutat vorbesc de parcă ar fi ajuns singuri până aici.

Doare. Nu pentru că dorești aplauzele oamenilor, ci pentru că ai fi dorit ca adevărul să nu fie uitat.

Dar istoria scrisă de oameni nu este ultima mărturie despre viața ta. Dumnezeu nu are nevoie de aprobarea lor ca să-Și amintească de tine.

Hristos spune: „Cel ce va birui [...] Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții” (Apocalipsa 3:5). Această promisiune este pentru cel care Îi rămâne credincios. Niciun om, oricâtă putere ar avea, nu poate anula ceea ce promite El.

Continuă să faci binele, chiar dacă alții își însușesc meritele. Rămâi credincios, chiar dacă nu mai ești pomenit.

Poți fi șters din istoria oamenilor, dar oamenii nu te pot șterge din CARTEA VIEȚII a lui Dumnezeu.

EDITORIAL · PSALMUL 139:18

Sunt tot cu Tine

Florin Ianovici

Există un secret al oamenilor puternici. Pentru ei dimineţile sunt o invitaţie la viaţă plină de încredere. Vrei să ştii acest secret? Este cuprins într-o jumătate de verset:

„Când mă trezesc, spune psalmistul, sunt tot cu Tine.” – Psalmul 139:18 –

Dumnezeu priveşte spre tine, iar tu nu îţi iei ochii de la El... iată ce înseamnă să fii puternic!

Dacă vrei să nu te atingă urâţenia lumii acestei, priveşte frumuseţea Domnului.

Dacă nu vrei să te fure apele dulci ale păcatului, priveşte spre Legea lui Dumnezeu.

Dacă nu vrei ca îngrijorările veacului să îţi ţintuiască privirea în pământ, ridică ochii rugăciunii spre Domnul.

Dacă nu vrei să te orbească mândria, priveşte spre Unsul lui Dumnezeu, spre crucea din Golgota.

Tu nu eşti important fiindcă te văd oamenii şi te laudă.

Tu nu eşti neimportant fiindcă nimeni nu ridică privirea spre tine.

Tu eşti preţios pentru că ochii lui Dumnezeu te privesc. Şi nu oricum, ci cu drag.

Nu te măsura cu cifre omeneşti, cu salariul, nu te măsura cu caii putere sau numărul de camere, pantofi sau haine, ci adu-ţi aminte că eşti plătit, răscumpărat cu sângele preţios al Mielului lui Dumnezeu, Fiul Lui, Isus Hristos.

Nu ridica doar trupul din pat, ci ridică şi sufletul spre Dumnezeu prin rugăciune. Ia cu tine la drum speranţa şi încrederea că biruinţa este în mâna lui Dumnezeu, nu a omului. Cu fiecare pas aşternut, rosteşte: nu sunt singur, Dumnezeu este cu mine.

Ai multe de făcut. Ai mult de alergat. Timpul fuge şi deseori te simţi copleşit de neputinţă.

Nu alerga când nu mai ştii unde să te duci, ci opreşte-te, odihneşte-te în El şi vei vedea clar drumul pe care să mergi. Criza de timp nu se rezolvă alergând mai mult, ci învăţând să ne odihnim în Hristos.

Pleacă la drum în această săptămână cu dorinţa de a iubi, nu cu aşteptarea de a fi iubit. Vei vedea că cel ce dăruieşte iubire nu va fi lipsit de ea. Tu eşti iubit de când erai un plod fără chip. Dacă de jur împrejurul tău este numai loc pustiu, fii tu o ploaie binecuvântată care transformă pustiul în păşune.

Fii cu noi Hristoase, învață-ne să rămânem cu Tine și dă-ne puterea de a umbla în cele cerești ca să avem biruință și în cele pământești.

CASETA REDACȚIONALĂ

Publicație
Revista Renovatio, revistă lunară de gând creștin, Anul I, Nr. 8 – august 2026

Editor
Asociația Creștină Renovatio, CIF 38766448, sediul social: Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

Colectivul redacțional
Redactor-șef: Florin Ianovici
Redactor: Gabriel Marin

Adresa redacției
Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

E-mail
contact@misiunearenovatio.ro

Periodicitate
lunară, apariție continuă, online: https://misiunearenovatio.ro/revista/